

- Jeg er 101 procent pædagog

Lærer, anmelder, menighedsrådsformand, bogorm, ægteemand og meget mere fylder 60 år på mandag

- Jeg har altid villet arbejde som skolemand, og jeg har elsket det, siger Flemming Lind Hansen som på mandag fylder 60 år.

- Jeg har altid villet arbejde som skolemand, og jeg har elsket at være det gennem alle år.

Tekst:
Poul Pilgaard
Johnsen

Foto:
Helle Brendstrup

Jo, engagement er et af nøgleordene, når man skal beskrive Flemming Lind Hansen, som på mandag d. 26. februar fylder 60 år.

Fødselaren er et kendt ansigt i Gedved, og både der og på arbejdspladsen, Handelskolen i Horsens, er den bredtfaavnende cand. mag. i engelsk og tysk »berømt« og

vellidt for den lidenskab han nærer for det, han beskæftiger sig med. Udtrykket »arbejdsplads« i ovenstående skurrer næsten i ørerne, når det er Flemming Lind Hansen, det drejer sig om. Tumbleplads eller legeplads er mere dækkende, for det er netop det, skolen er for ham:

- Jeg er 101 procent pædagog og elsker at være lærer. Der er varme og begejstring i

stemmen, og det samme er der hos både kolleger og tidligere elever, når man taler med dem om det næsten legendariske »omvandrede leksikon«, som Flemming Lind Hansen ofte kaldes.

Han blev født i 1930 på Lolland, i en lille landsby, Nordlunde, hvor det første møde med skoleverdenen blev den unge, statelige degn i »den stråttækte«.

Mellemskoleeksamen tog han i Nakskov og flyttede senere til København, hvor han fra en af byens gode, gamle skoler - Schneekloth's skole - sprang ud som sproglig student og straks kastede sig over historie og tysk på Københavns Universitet. Syv år uden ret mange svinkeærinder, og så var cand. mag.-titlen hjemme i 1957.

Umiddelbart efter gik turen tilbage til sydhavsøen, hvor han tog pædagogikum ved Nakskov Gymnasium, og dermed var livsgerningen som lærer - »formidler af historie, viden og kultur« - allerede godt i gang.

Ved lidt af en tilfældighed kom han ind for at undervise på handelsskolen, og besluttede at gå over til den skoleform, så snart en lejlighed bød sig. Og den bød sig i 1961, da den daværende forstander for Horsens Handelsskole ledte efter nye lærere til den nye uddannelse, Højere Handelsskolen (HH). Flemming Lind Hansen var på den måde

med til at bygge HH op i Horsens.

Han faldt hurtigt til i Horsens, og det hjalp måske til, at han fandt sin kone Inga i Horsens. Inga var en af de elever, som han underviste på enkeltfagskursus i udvidet tysk, og den fælles interesse for de tyske verbers bøjning viste sig at være så stor, at parret blev gift i 1964.

Folkekirkelig

Derefter gik jagten ind på et hus til familien, som foruden far og mor kom til at bestå af børnene, Elise og Oluf. De ville gerne flytte uden for »storbyen« og valget faldt på Gedved, da de blev tilbudt det store, hvide hus på Højbovej.

Flemming Lind Hansen engagerede sig også i sin nye by, og blev først kasserer i Tolstrup menighedsråd og senere formand. Et job, som han stadig har og er meget glad for.

- Jeg holder utrolig meget af den danske folkekirke, og hvis man skal hæfte en religiøs »partibetegnelse« på mig, så må det netop blive folkekirkelig, siger han.

Det undrer ikke. Det er endnu en naturlig brik i billedet af en klassisk, konservativ skolemand med stærke nationale, historiske og kulturelle rødder. Og med bemærkningerne om frihed og personligt ansvar lægger han da heller ikke meget skjul på det politiske ståsted, skønt han af tids

mæssige årsager har valgt ikke at gå ind i politisk arbejde. Han har nemlig masser af interesser at bruge tiden på. Bøger fra gulv til loft i stuer og arbejdsværelse vidner om den største interesse af dem alle.

Her er alle slags bøger. Faglitteratur, skønlitteratur, biografier, skolebøger, udenlandske bøger og så videre. Og udvalget er bredt. Det spænder lige fra den antikvariske udgave af 30'ernes Danmarkshistorie - en fødselsdagsgave i god tid - til Ribbjergs samlede værker

Den - til tider - kontroversielle, danske forfatter er en af yndlingene, og det kan måske undre, fødselarens politiske ståsted in mente.

- Jeg er selvfølgelig ikke altid enig med Ribbjerg, når det gælder politisk indstilling, absolut ikke, men jeg synes, han er en fremragende måler, registrator og fortolker af tidens strømninger, siger han.

Det er en typisk bemærkning fra en sammensat personlighed, for hvem ånd og historie hæver sig langt over dagligdagens politiske trivialiteter.

Selv får han afløb for skriveysten ved at være fast anmelder ved bladet »Handelskolen«, hvori han anmelder historisk litteratur og bøger om pædagogik. Det har han gjort i 23 år, og der er fasthed og styrke i stemmen, når han endnu en gang fastslår: - Jeg bliver ved! (pop)